

Vol. XXVIII Registered No. M. 209 No. 4

OCTOBER, 1914

மாதர்

மிகுதி.

Camil Woman's Friend

“MATHAR MITHIRI”

PUBLISHED BY THE
Woman's Foreign Missionary Society

Methodist Episcopal Church

U. S. A.

METHODIST PUBLISHING HOUSE
MOUNT ROAD, MADRAS

மாதர் மித்திரி.

இது இந்து ஸ்திரீகளின் உபயோகத்தின் பொருட்டு சித்திரப் படங்களுடன் மாதந்தோறும் பிரசுரமாகும் பத்திரிகை. பிரதி ஒன்றுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு கையொப்பம் இரண்டு அணு. ஒரு மேல்விவாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஒரு பிரதிக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி முன்று அணு. ஒரு மேல்விவாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஐந்து பிரதிகளுக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி ஆறு அணு. கையொப்பப் பணமும் தபாற் கூலியும் முன்னதாக அனுப்பப்பட்டாலொழிய பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது. கடிதங்கள், கையொப்பங்கள் அனுப்புவோர் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டிலிருக்கும் மெதடிஸ்ட் பன்னிஷிங் ஹவுஸில் "மாதர் மித்திரியைப்" பிரசுரிக்கும் ஏஜெண்டு அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

THE WOMAN'S FRIEND

Is an Illustrated Tamil Monthly Magazine published for the benefit of Indian Women. Subscription for one year is 2 annas *in advance*. Postage for a single copy for one year is 3 annas *in advance*. Postage from 2 to 5 copies to one address is 6 annas *in advance*. Address all Communications and Subscriptions to Rev. W. L. KING, *Methodist Publishing House, MOUNT ROAD, MADRAS.*

பொருள் அடக்கம்

	பக்கம்.
கீர்த்தனை	51
எஜமானிகள் தங்கள் வேலைக்காரிகளுக்காக செய்யக்கூடியது....	52
இந்திய கோமாளி	54
கிராமக்கட்டுச்ச சகாய சங்கம்	56
பசுளிகளைப்பற்றிய சிறுகதைகள்	58
வாத்தியப் பிரியமுள்ள புரு	59
பள்ளிக்கூடத்துக்குப்போன காசம்	59
சிறுவர்களின் பக்கம்	60
அவர்கள் போதுமான அளவு நேசித்ததில்லை	62
புத்திமதியான வசனங்கள்	62
"யாருக்குச் சொல்வது"	63
ஞான வளர்த்தி	63
நன்மொழிகள்	63
ஸார் சக்கரவர்த்தியால் முடியாத விஷயம்	64

11த். 2அ.

ககூயிச ஹு - அக்டோபர் மீ.

இல. ச.

BOUGHT WITH A PRICE.

இராகம், சமாச.

ரூபகதானம்.

ப ல் ல வி .

நீயுனக்குச் சொந்தமல்லவே ; மீட்கப்பட்ட பாவி,
நீயுனக்குச் சொந்தமல்லவே.

அ நு ப ல் ல வி .

நீயுனக்குச் சொந்தமல்லவே, ரீ-ரீ-ரீ-ரீ
கிமலன் கிழின்று நாதர்க்கே சொந்தம்.—

சா ண ங் க ள் .

1. சிலுவைமரத்திற்கொங்கு மரித்தாரே ; திருத்தம், ரத்தம்
திரு விலாவில் வடியுது, பாரே ;
மிசுந்த பரிசுத்தால் கொண்டாரே ;—ரீ-ரீ-ரீ-ரீ,
மோட்சமுகமை யுனக்கீவாரே.— ரீ
2. இந்த நன்றிபை மறந்துபோனாயோ ? யேசுவைவிட்டு
எங்கேயாகிலும் மறைந்து திரிவாயோ ?
சந்ததமுனதிதயக் காயமும்,—ரீ-ரீ-ரீ-ரீ,
சுவாமி கிழிள் தினுடையதல்லவோ ?— ரீ
3. பழைய பாவத்தாசை வருகுதோ ? பசாசின்மேலே
பட்சமுனக்குத் திரும்ப வருகுதோ ?
அற்ப நிமிஷத்தாசை காட்டியே,—ரீ-ரீ-ரீ-ரீ,
அக்கினிக்கடல் தள்ளுவாரினன் ?— ரீ
4. பிழைக்கிலும் அவர்க்கே பிழைப்பாயே ; உலகைவிட்டு
மரிக்கிலும் அவர்க்கே மரிப்பாயே ;
மரித்து உயிர்த்த யேசுநாதரினும்,—ரீ-ரீ-ரீ-ரீ,
மலரடி எந்நாளும் கிழைப்பாய்.— ரீ

WHAT LADIES CAN DO FOR THEIR
SERVANTS.

எஜமானிகள் தங்கள் வேலைக்
காரிகளுக்காக செய்யக்கூடியது.

குலாசார அனுகூல முயற்சிகளைப்
பற்றித் தற்காலத்தில் எங்கும் அதிக
மாப்ப் பேசப்படுகிறது. அனேகர் அது
என்ன என்று அறியவிரும்புகின்றனர்.
பிறருடைய நல்வீர்த்திக்கானவைகளைச்
செய்வதே குலாசாரமுயற்சியாகும்.
அத்தகையமுயற்சியால் விளையும் பயன்
கள் நிலைபெற்றுள்ளனவா யிருந்தல்
வேண்டும். எளியவடனெருவனுக்குப்
பணம் கொடுத்துதவவுதானே குலானு
கூலமுயற்சியாகாது. அவ்வெளியவன்
யாசகம்செய்வதொழிந்து தானே பணம்
சம்பாதித்து ஜீவனம் செய்யுமாறு அவ
னைப் பழக்குவதே சிறந்தது. ஒருவர்க்கு
வஸ்திரதானம் செய்வதிலும் தானே
வஸ்திரத்தைத் தைக்க பழக்குவது
மிக்க அனுகூலமானது.

ஆக, தங்களால் கூடியதைத் தாங்
களே செய்யப்பழகும்படி செய்வதுதான்
நாம் இவ்விஷயத்தில் கவனிக்கவேண்
டிய விஷயம். நாம் கவனிக்கவேண்டிய
மற்றொரு விஷயமும் உண்டு; அது யாதெ
னின், நாம் செய்யும் உதவியினால் உதவி
பெறுபவனது சுயசங்கை கெடாதபடி
பார்ப்பதுதான். உதவிசெய்வோன்
அவ்வுதவி பெறுபவனிலும் மேலானவ
னாகத் தன்னைப் பாராட்டாமல், தான்
பாலுள்ள சாதனம் யாவும் மற்றவர்க
ளுக்கு உதவுமாறு அளிக்கப்பெற்றன
வென்றும், அவ்விதம் அளியாவிடின்
தன்மேல் தவறாகுமென்றும் உணர்ந்தல்
வேண்டும். செல்வமும் சாவகாசமும்
உடையவரே இத்தகைய வேலைசெய்வ
தற்குத் தக்கவரென நினைக்கலாம். அது

அப்படியன்று. சாவகாசமும் பணச்செல
வும் இன்றி எவரும் மிக்க பயனும்
உதவிசெய்வது சாத்தியமாகும். வீட்டி
லிருக்கும் எஜமானி தன் வேலைக்காரிக
ளிடத்தில் மிக எளிதாய் இத்தகைய உழி
யம் செய்யக்கூடும். திருஷ்டாந்தமாக
அவர்களுக்கு ஊசி, நூல் முதலியவை
களை வைத்துக்கொள்வதற்கான பைகளை
யும், தங்கள் உடுப்புக்களையும் தைக்கக் கற்
றுக்கொடுக்கலாம். கிழிந்த துணிகளைத்
தைக்கத்தெரிவது அவர்களுக்கு நல்லது,
சாதாரண தையல் கற்றுக்கொடுப்பதற்
கான ஒருசிறுபுஸ்தகம் இந்து சீர்திருத்த
சங்கத்தாரால் இந்தி, உருடு என்னும் பா
ஷைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டு எட்டு அணு
வுக்கு விற்கப்படுகிறது. சிறுபெண்கள்
தங்களுக்கு ஐதோப்பிய பெருமாட்டிகள்
கொடுக்கும் பொம்மைகளுக்கு இந்திய
பாவனையாக உடுப்புதைத்து இப்படியே
தங்கள் தையல்வேலையை ஆரம்பிக்கலாம்.
சில சிறுவருக்குத் தையலில் ஆசைமீஞ்ச
அவர்களோடொத்த மற்ற சிறுவரும்
அதைப் பார்த்துத் தாங்களும் தையல்
வேலை படிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இதி
னால் ஒவ்வொரு நாளும் அரைமணி
நேரத்துக்காகிலும் சிறுவர்களுக்கும் புத்
தொழிலொழிந்து அமைதியாயிருந்த
னர். ஏழை ஸ்திரீகளுக்கு இத்தகைய
உதவிசெய்யும் விதம் யாதெனின், சூப்
பை முதலிய அசுத்தங்கள் சேராமலும்,
ஈ, கொசு முதலிய பூச்சிகள் அணுகாம
லும் தங்கள் வீடுகளைச் சுத்தமாய் வைத்
துக்கொள்ளக் கற்றுக்கொடுப்பதுதான்.
இவைகளை அறிந்திருப்பது மிகவும் நல்
லது. கூடியோகம் அதிகரித்து வருகிற
இக்காலத்தில் அவ்விபாதினைய வேறுபு
பதற்காக பெரிய பட்டணங்களில் பல
முயற்சிகளும் செய்யப்படுகின்றன.
இதற்கென்று ஏற்பட்டிருக்கும் சங்கத்

தார் அச்சிட்டிருக்கும் புஸ்தகங்களை விட்டு ஜமானிகள் வாங்கி வாசித்து தங்கள் வேலைக்காரிகளுக்கும் சொல்லிக்கொடுப்பதும், இவ்விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசும்படும் கூட்டங்களுக்கு அவர்களைப் போகச் செய்வதும், அல்லது இவ்விஷயங்களை அறிந்த இந்திய ஷவத்தியஸ்திரீகளை அழைத்து வேலைக்காரிகளுக்கு வேண்டிய போதனைசெய்வதும் மிக்க பயன் விளைப்பதாகும். பல எஜமானிகள் ஒன்று சேர்ந்து சுதந்தைப்பற்றியும், சாதாரண நோய்களின் சிகிச்சையைப் பற்றியும் அவர்களுக்குப் போதிக்கலாம். பணக்காரரான எஜமானிகள் மருந்துகள் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு வேலைக்காரருக்கு நோய்க்கு மருந்து கொடுத்துதவலாம், அல்லது அவர்களை தங்கள்நோய்களைப்போக்கும் வழிவகைகளை காட்டி வரலாம். வேலைக்காரிகளிடத்தில் செல்வாக்குடைய எஜமானிகள் தங்கள் பிள்ளை குட்டிகளின் சுகம் தீலைத்துவரச் செய்யக்கூடும். எஜமானிகள் தங்கள் வேலைக்காரரின் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போகும்படி பிரயாசப்பட வேண்டும். கூடாதபகூத்தில் அவர்களுக்குத் தினம்தினம் தானே கொஞ்சம் படித்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் வேலைக்காரருடைய பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகாவிட்டால் அந்த வேலைக்காரருக்கு அபராதம் போடுகிறதும், அவர்கள் ஒழுங்காய்ப் போய்தேர்ச்சியடைந்தால் சிறிஸ்து ஜெனன நாளில் அவர்களுக்கு அதிக இனாமும் கொடுக்கப்படுகிறது. எஜமானிகள் பல நல்லகதைகளைச் சொல்லி சிறுவர்களின் மனத்தில் அனேக நல்லெண்ணங்களை உண்டாக்கலாம். காரியங்களை நேரே பார்த்தறிய முடியாதவர்களுக்குச் சிறு பட்டப் புஸ்தகங்களால் அனேக நன்மைகள் உண்

டாகக்கூடும். பொருள்காக்கிசாலையைப் பார்ப்பது பிள்ளைகளின் அறிவுவிர்த்திக்கு மிக்க அனுகூலமானது. தோட்டத்தின் மூலையில் உள்ள மணல் குளியலில் விளையாடுவது பிள்ளைகளுக்கு மிக்கச்சந்தோஷகரமானது. மரத்தில் ஊஞ்சல் கட்டி பிள்ளைகளை ஆடச்செய்வது அவர்கள் சந்தோஷத்துக்கும் அப்பிரயாசத்துக்கும் அனுகூலமானது. இதற்குச் செலவு மில்லை, பிள்ளைகளும் சண்டையிடாமல் விளையாடுவார்கள்.

வேலைக்காரர் குடியிருக்கும் அறைகளில் எதேனும் காலியாயிருந்தால், அனைத்தப்பிரசவத்திற்காகவும், அல்லது தனித்து வைக்கப்படவேண்டிய நோயாளிக்காகவும் வைத்தியசாலையாக உபயோகிக்கலாம். வேலைக்காரர் படிப்பிக்கப்பட்டுவந்த விடுகள் ஒன்றில் அவர்களுக்கு ஒரு அறையும் ஒரு விளக்கும் சொந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் அவர்கள் இரத்திரிதோறும் கூடி வாசித்து, வாந்தியங்களோடு பாட்டுகள் பாடி சம்பாஷித்து ஒழுங்கும் மேரையுமாய் நடந்தார்கள். அங்கே அவர்கள் சருட்டு பிடிப்பதற்கு மாதிரம் உத்திரவு இல்லை. இப்படியே வேலைக்காரர் சுதந்திரமும் ஒழுங்கிலும் முன்னுக்கு வந்தார்கள். காய்கறிச்செடிகளையும் புஷ்பச்செடிகளையும் பயிர்செய்வதில் பழக்கப்பட்ட வேலைக்காரர் குடும்பம் ஒன்றில் அவர்களுக்கு அந்தந்த செடி தெரட்டிகளிலிருந்த சந்தோஷம் மிகவும் வியக்கத்தக்கது. இப்பழக்கத்தினால் அவர்கள் குடும்பத்தில் முன்னிராத சந்தோஷமும் மேன்மையும் உண்டாயிற்று.

வேலைக்காரருக்குச் செய்யவேண்டிய விசேஷித்த உதவி என்னவெனில், அவர்

AN INDIAN JESTER.

இந்திய கோமாளி.

கள் கடன்படாதிருக்கும்படி பழக்குவித்தலே. சிறுதொகைகளை போஸ்டாபிஸ் சேவிங்ஸ் பாங்கியில் சேர்த்துவைக்கும் படி செய்வதினால் இதற்கு வழியுண்டாக் கலாம். ஒவ்வொரு மாதமும் அவன் சம்மதப்பட்டு ஏதோ ஒரு தொகையைப் பிடித்து சேர்த்துவைத்தால் அதினால் அவனுக்கு அவ்வளவு நஷ்டமுண்டாகாது. அவசியமானபோது ஒரு நல்ல தொகை கிடைக்குமென்கிற நம்பிக்கையும் உண்டாகும். இவ்விதமாக சில வருஷங்களுக்குள் ஒரு ஆயாள் இருநூறு ரூபாய் சேர்த்துக் கடன்வாங்காமலே தன் பெண்ணுக்குக் கலியாணம் செய்யக் கூடியவளானாள். அப்படியே ஒரு வண்ணைமும் இரண்டு வருஷம் காத்திருந்து தன் பெண்ணுக்குக் கலியாணம் செய்ததினால் சேவிங்ஸ் பாங்கியில் சேர்ந்த பணமும், குறைந்தவட்டிக்குக் கொடுத்த சிறு தொகையும் சேர்ந்து கலியாணசெலவுக்குப் போதுமானதாயிருந்தது.

தங்களை அடுத்திருக்கிறவர்களுக்கும், மற்றவர்கள் கையைப் பாராமல் தங்களே பிரயாசப்பட்டு சம்பாதிக்க அறிபாத மற்றவர்களுக்கும் எஜமாட்டிகள் செய்யக்கூடிய பல உதவிகள் உண்டு. நன்மையும் மேன்மையும் உண்மையுமாய் தாலும்நடந்து மற்றவர்களையும் அவ்வழியில் பழக்குவதினால் நமது ஜீவியம் இன்னும் சிறந்த ஜீவியமாகும். இதை வாசிப்போர் வேலைக்காரருக்காக செய்யும் இவ்விஷயங்களைப்பற்றி எள்ளம் செய்யாமல், நாம் அனுபவிக்கும் நன்மைகளில் மற்றவர்களும் பங்குபெறுவதற்கு வேலைக்காரர் தேவனால் நமக்கு அருளப்பட்ட எத்தனங்களென்று எண்ணுவார்களாக.

மகா அக்பர் சக்ரவர்த்தியின் அரண்மனையில் பிரபால் ராஜாவென்னும் பெயருள்ள கோமாளி ஒருவனிருந்தான். அவன் மேன்மேலும் சுகமாய் வாழ்ந்து, அரசனைச் சந்தோஷப்பித்து, தன் எதிரிகளை எல்லாம் மேற்கொண்டான். கடைசியில் சக்ரவர்த்தியின் சேனையில் தீரமாய் சண்டைசெய்து மாண்டுபோனான். மத்தியகாலத்து ஐரோப்பிய அரசர்க்குள்ளிருந்தது போலவே கிழக்கத்திய தேசத்து அரசரிடத்திலும் கோமாளிகள் இருந்தார்கள்.

இந்த பிரபால் ராஜாவைப்பற்றிய விசேஷமென்னவெனின், அக்பரும் அவன் மந்திரி அரண்மனை உத்தியோகஸ்தர்யாவரும் மகம்மதியராயிருக்க இவன் ஒருவனை பிராமணனாயிருந்தான். மகம்மதிய பக்திவராக்கியமுள்ளவனாகிய அவ்வரசனே தன் மார்க்கவிரோதியாகிய அந்தப் பிராமணன் தன் ஈடுநி சிம்மாசனத்தில் நெருங்கிப்பழக உத்தரவு கொடுத்ததினால் பிரபாலின் சாமர்த்தியமும் புத்திச்சாதுரியமும் நன்கு விளங்குகின்றது. தவிர, அரண்மனையிலிருந்த சுகலமகம்மதியரையும் தன் புத்திச்சாதுரியத்தினாலே வென்றவன் இவன்.

சுபர் கோத்திரத்தைச்சேர்ந்த இந்த பிரபால் 1541-ம் வருஷம் பிறந்தான். மிகச் சிறுபோதிலேயே அவன் தாய் தந்தையரை இழந்து அனாதையானான். ஆயினும் இவன் மேன்குணத்தைக் கண்ட கிவிஞ்சர்நாட்டு பண்டிதர் தன் மகளை இவனுக்கு விவாகம் செய்வித்தனன். அதுமுதல் அவன் செல்வ மிகுந்து வாழ்ந்து வந்தான். ஒருநாள் அக்பர் அர

சனது வேலைக்காரன் அரசனுக்குத் தாம் பூலம் கொடுத்தபோது சுண்ணாம்பு அகிசுமாய் தடவிகொடுக்க, அரசனுக்கு வாய் வெந்துபோயிற்று. இதனால் அரசன் கோபமுண்டு அவ்வேலையானைக்கடைக் கனுப்பி கால்படி சுண்ணாம்பு வாங்கி வரும்படி கட்டளையிட்டான். வேலைக்காரன் கடைபயில் சுண்ணாம்பு வாங்குவதைக் கண்ட பிர்பால் என்பவன் அவ்வளவு சுண்ணாம்பு வாங்குவதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்க, வேலையார் நடந்தவைகளைச் சொன்னான். அது கேட்ட பிர்பால் அரசன் அந்தச் சுண்ணாம்பு அவனைக் கொல்வதற்காக வாங்கி வாச் சொன்னதாக அவனுக்குச்சொல்லி, அந்தசுண்ணாம்பு அவ்வளவு ரெய் வாங்கிக் கொண்டுபோய், சுண்ணாம்பை குடித்த பிறகு ரெய்யையும் குடிக்கும்படியாக யோசனை சொன்னான். அப்படியே அரசன் அந்தச் சுண்ணாம்பைத் தண்ணீரில் கரைத்துக் குடிக்கும்படிக்கு அந்த வேலைக்காரனுக்குக் கற்பிக்க அவன் உடனே குடித்துவிட்டு பிறகு ரெய்யையும் குடித்துவிட்டான். அவன் யாதொரு சேதமுமில்லாமல் மறுபடியும் ராஜசமு கத்தில் வரவே, அரசன் ஆச்சரியப்பட்டு அவன் சுண்ணாம்பைக் குடித்தும் சாகாமல் பிழைத்திருந்ததெப்படி என்று வினா, வேலைக்காரன் நடந்தவைகளை அரசனுக்குச் சொன்னான். அது கேட்ட அரசன் பிர்பாலை உடனே வரவழைத்து, அவனைப்புகழ்மாய் வினவி அதுமுதல் அவனை அரசன்மனையிலிருக்கக் கட்டளையிட்டான்.

ஆயினும், அக்பர் அரசன் இப்பற்கை யிலேயே கொடுமையைப் பணக்கத்தவனு கைபால் இக்கதை உண்மையல்ல என்று சில சரித்திரக்காரர் கூறுவர். பிர்பாலது

புத்திச்சாதுரியமும், வாத்திய வல்லமையும் நாடெங்கும் பரவக்கேட்ட அரசன் அவனைத் தன் அரசன்மனைக்கு அழைப்பித்தான் என்றும் சொல்லுகின்றனர்.

ஒரு சமயத்தில் தன் உத்தியோகஸ்தர் பலர் தங்களில் அதிக புத்திக்கூர்மையுள் ளவன் ஆர் என்று ஒருவரோடொருவர் தர்க்கம் செய்வதைக்கண்ட அரசன் தரையில் ஒரு கோடுவரைந்து அதைக் கொஞ்சமேனும் அழிக்காமல் அதைகுட்டையாக்கச் சொல்ல யாவரும் மதியழிந்து விழித்தனர். உடனே பிர்பால் அக்கோட்டின் பக்கத்தில் அதைவிட நீண்டகோடு வரைய, அரசனும் உத்தியோகஸ்தரும் யோசித்து பின்வரைந்த கோட்டோடு முதல் கோட்டை ஒப்பிடும்போது முதல் கோடு குட்டையாய் இருப்பதால் பிர்பால் செய்தது சரியென்று ஒப்புக் கொண்டார்கள். மற்றொரு சமயத்தில் தான் அரசனுக்கும் அஞ்சாதவனென்பதை மிக்க புத்திச்சாதுரியமாய் சொன்னான். எப்படியெனின், அரசனும் அவனும் அரசமாளிகையின்மேல் நின்றிருக்கும்போது, புகையிலைத் தோட்டத்தில் நின்றிருந்த ஒரு கழுதையை அரசன் அவனுக்குச் சுட்டிக்காட்டி, புகையிலை பைக் கழுதைகூட தின்னாது என்றான். பிர்பால் அதிகமாய் புகையிலை உபயோகிப்பவனாதலால் இதனால் அவனுக்கு அவமானம் வரும் என்று எண்ணின அரசனுக்குப் பதிலுத்தரவாக அவன் சிரித்துக்கொண்டு ஆம், கழுதையைப் போன்றவர்களுக்குத்தான் அந்த இலையின் வாசனை தெரியாது என்றான்.

அக்பரின் உத்தியோகஸ்தர் எல்லாரும் பிர்பாலை எப்படியாவது கெடுக்க எண்ணி அரசனிடம் ஒரு நாள் வந்து

பின்வரும் கேள்விகளுக்கு பின்பால் உத்தரவு சொல்லும்படி கேட்கச்சொன்னார்கள். அவையாவன: பூமியின் மத்தி எது? வானத்திலுள்ள நகூத்திரங்கள் எத்தனை? உலகத்திலுள்ள மனிதரின் தொகையென்ன? அரசன் பின்பால் அழைத்து இக்கேள்விகளைக்கேட்க, பின்பால் தரையில் ஒரு கொம்பை நாட்டி, அக்கொம்பு நிற்கும் இடம்தான் பூமியின் மத்தியென்றும், அது அரசனுக்கு சந்தேகமாயிருந்தால் பூமியை அளந்து பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும் சொன்னான். பிறகு ஒரு ஆட்டைக் கொண்டுவரச் சொல்லி அதன்மேல் எத்தனை மயிர் உண்டோ அத்தனை நகூத்திரங்கள் வானத்திலிருக்கின்றன. ராஜாவுக்கு சமயம் இருக்கும்போது எண்ணிக்கொள்ளலாம் என்றான். முன்னராவது கேள்விக்குச் சரியான உத்தரவுகொடுப்பது கொஞ்சம் கஷ்டம், ஆயினும் எல்லா மனிதரையும் கொன்றுவிட்டால் அப்போது முழுத்தொகையையும் சொல்லி விடலாம் என்றும் சொன்னான்.

கடைசியாய் நான் கோக்கோ யுத்தத்துக்குப்போனபோது, அபுல் பாலல், பின்பால் இருவர்பேரில் அரசன் சிட்டு போட பின்பால் பேருக்குச்சிட்டு விழவே பின்பால் அரசன் சேனையோடு யுத்தத்துக்குப்போகவேண்டியதாயிற்று. சண்டையில் கொல்லப்பட்ட 8,000 பேர் வீரரில் பின்பாலும் கொல்லப்பட்டான். அவன் அக்பரிடத்தில் எவ்வளவு புத்திச் சாதுரியமாய் விளங்கினானோ அதே தீரமாய் அவன் சண்டை செய்திருப்பானென்று எண்ணலாம். தன் அரசனின் சேனையை நடத்தி, சண்டையில் தன் அரசனுக்காக தன் உயிரைக் கொடுத்தக்கோமாளி இவன் ஒருவனே.

WHAT IS A VILLAGE CO-OPERATIVE SOCIETY.

கிராமக்கூட்டுச் சகாய சங்கம்.

கிராமக்கூட்டுச் சகாய சங்கமானது என்ன என்று சிலருக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கும், மற்றும் சிலருக்குத் தெரியாதிருக்கலாம். இச்சங்கத்தினால் இந்தியருக்குக் கிடைத்திருக்கும் பல்வேறு நன்மைகளுக்கு முக்கிய சாதனமாயிருத்தலின் அதைப்பற்றி அநேகம் அறிந்திருப்பது மிக்க நன்மையேயாம். பின்வரும் வியாசம் யாரும் எளிதில் விளக்கிக்கொள்ளுமாறு எழுதப்பட்டிருப்பதால் அதை யாவரும் வாசித்தும் பயன்பெறும்படி இங்கு பிரசுரிக்கிறோம்.

குறைந்த வட்டிக்குப் பணம்கொடுத்து வாங்கும் நோக்கமாய் ஓர் கிராமத்து மனுஷர் சிலர், முக்கியமாய் விவசாயிகள் சேர்ந்த கூட்டமே கிராமக்கூட்டுச் சகாய சங்கமாகும். இச்சங்கத்தில் குறைந்ததுபத்து பெயர் இருத்தல் வேண்டும். பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆணை, பெண்ணை, தனவந்தனை, ஏழையோவரும் யாதொரு பேதமின்றி இச்சங்கத்தில் அவயவமாகலாம். இப்படி ஒன்று கூடுவதினால் சங்கத்தின் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும் நன்மைகள் பலவுண்டு. இந்நன்மைகள் சங்கத்தில் அங்கத்தினரெல்லார்க்கும் தனித்தனியே கிடைத்தல் இல்லை. அங்கத்தினர் ஒருவனுக்குப் பணமோ, சொத்தோ எது இல்லாவிட்டாலும் அவனுக்கு நல்யோக்கியபதையும், வேலைக்கு சாமர்த்தியமுமிருக்குமாயின் அவனுக்குச் சங்கத்தின் ஈடுகிடைக்கிறது. அதாவது சங்கத்தின் அவயவமாயுள்ள ஒவ்வொருவனும் மற்ற ஒவ்வொருவனுக்கும் பிணையாகிறார். அவர்களில் ஒருவன் தன் கடனைக்

கொடுக்கத் தவறினால் கடைசியாக அவனுடைய கடனை மற்ற அங்கத்தினர் யாவரும் கொடுத்துத் தீர்க்கவேண்டியதாகிறது. இப்படிப்பட்ட ஓர் சங்கம் கடன்கேட்கும்போது, கொடுக்கும் கடனுக்கு சங்கத்தின் அவயவங்கள் யாவரும் ஜவாப்தாரிகள் ஆவதால் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் கிடைக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் பலவிருந்தால் முதலுடைமையார் வீலிய கடன்கொடுக்க விரும்புவார். சென்னையிலுள்ள நகர தாய்நிதிக்குக் கூட்டுச்சகாய சங்கங்களின் ரிஜிஸ்தரரால் சிபாரிசு செய்யப்படும் எந்த சங்கத்துக்கும் மேற்படி நிதியானது வேலைக்கு முதல் கொடுத்துத் தவ தயாராயிருக்கிறது. ஆயினும் ஒவ்வொரு சங்கமும் அந்தந்த ஊரிலேயே பணம் பெரும்படி பிரயாசப்படவேண்டும். தவிர, இப்படி குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி லாப மடைந்த சங்கத்தினர் தாங்கள் மீர்த்து வைக்கும் தொகையிலிருந்தே கடன் கொடுக்கக் கூடியவர்களாகவேண்டும்.

ஒரு சங்கத்துக்குப் பணம் கிடைத்தவுடனே அத்தொகையை மிக்க யோசனை யோடும் புத்தியோடும் உபயோகிக்க வேண்டும். பணம் வீண் உபயோகப்படுத்தப்படாதபடி சில ஒழுங்குகள் ஏற்பட்டுள்ளது. முதலாவது: சங்கத்தின்வேலை முழுவதும் அதன் அவயவங்களாலேயே நடத்தப்படவேண்டியது. அவயவங்களல்லாதவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கக் கூடாது. சங்கத்தின்வேலை அந்தக் கிராமத்துக்குள்ளேயே நடக்க வேண்டும். அதே கிராமத்தில் நம்பிக்கையுடையவரே மெம்பர்களாகலாம்.

இரண்டாவது: கடன் வாங்கும் ஒவ்வொரு மெம்பரும் தான் பணம் பெறுமுன் கடன் வாங்குவதின் நோக்கத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். கடன் கொடுக்க

லாமோ, எவ்வளவு அவசியமாகவேண்டிய தொகை என்பதை மெம்பர்கள் தீர்மானம் செய்யவேண்டும்.

மூன்றாவது: கேட்டு வாங்கின நோக்கத்துக்காகவே பணத்தைச் செலவிடவேண்டும். அப்படி செய்யத் தவறினால், பணம் நஷ்டமாகாதபடி மெம்பர்கள் அக்கடனைத் திரும்ப செலுத்த உத்தரவு செய்யலாம்.

நான்காவது: கடன் வாங்கும் ஒவ்வொருவனும் சங்கத்தில் வேறு இருவரை தன் கடனுக்கு ஜாமீனாக்கவேண்டும். இந்த ஜாமீன்தாரர் கடன் வாங்கினவன் பணத்தைச் சரியாய் உபயோகிக்கிறானே என்று கவனிக்கவேண்டும்.

இந்த ஒழுங்குகளினால் இப்படிப்பட்ட சங்கங்களில் பணம் சேதமில்லாமல் காக்கப்படவும், பண நஷ்டமுண்டாகாதிருக்கவும் கூடியதாகிறது.

ஐந்தாவதும், மிக முக்கியமானது மான ஒழுங்கு எதுவென்றால்: சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரால் சங்கத்தின் கணக்குகள் பரிசோதிக்கப்படுவதுதான்.

சங்கத்தின் நடபடியெல்லாம் சங்கத்தினர் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்தும் கம்மிட்டியாராலேயே நடத்தப்படும். இவர்கள் இதைச் சம்பளமில்லாமல் கௌரவ வேலையாக எண்ணிச் செய்வார்கள். இவர்கள் செய்யவேண்டிய வேலை அதிகமாயிராவிட்டாலும், ஒவ்வொருவனும்தான் மாறி கம்மிட்டியில் வேலைசெய்வது சங்கத்திலிருக்கும் ஒவ்வொருவனுக்கும் நல்லது. கம்மிட்டி மாதந்தோறும் ஒழுங்காய் கூடி வருலாசவேண்டிய தொகை அட்டியினிர் வசூலாக்கப்படவும், மெம்பர்கள் நிதியில் பணம் கட்டவும், சங்கத்தின் வேலையில் சிரத்தையாயிருக்கவும், சங்கத்தின் வேலை வீர்த்திக்கச்செய்யவும்

பிரயாசப்பட்டவேண்டும். இந்த சங்கம் சாதாரணமாய் வருஷத்துக்கு நூற்றுக்கு 7½ வீதம் வட்டிக்கு கடன்வாங்கி சங்கத்தினருக்கு நூற்றுக்கு 9½ வீதம் வட்டிக்கு கடன்கொடுக்கிறது. இந்த வட்டியில் கிடைக்கும் மிச்சத்தைக்கொண்டு சங்கத்தின் சிலவுக்குக் கொடுத்ததுபோக மீதமிருப்பது சங்கத்தின் சேமநிதியாகும். இன்னிதியிவிருந்து ஏதிர்பாராத நஷ்டங்கள் சரிப்படுத்தப்படும். இச்சேமநிதி முழுச்சங்கத்துக்கும் உரியதேயன்றி தனிதனி மெம்பருக்கு இதில் யாதொரு பாத் தியமுமில்லை. சங்கம் உடையும்காலத்தில் இச்சேமநிதியை சங்கத்தார் செய்யும் தீர்மானப்படி ஏதோ பொதுஜன நன்மைக்கு உபயோகிப்பார்கள்.

இப்படிப்பட்ட கூட்டுச்சங்கங்கள் இத்தேசத்தில் செழிக்கும்படியாக கவர்ன்மென்டார் சிலஉதவிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். திருஷ்டாரந்தமாக: (1) சங்கத்தின் கணக்குகளைப் பரிசோதிக்கும் சர்க்கார் ரிஜிஸ்தர்களுக்கு யாதொரு சம்பளமும் சங்கம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. (2) சங்கத்தின்பேரால் எழுதப்படும் தஸ்தாவேஜுகளுக்கு முத்திரைக்கடிதம் அலசியமில்லை. (3) இப்படிப்பட்ட தஸ்தாவேஜுகளை ரிஜிஸ்தர்பண்ணுவதற்கு பீஸும் கிடையாது. (4) வெளியூர்களில் வேலைசெய்யும் சங்கங்களுக்கு அந்தந்த ஜில்லா கெஜட்டுகள் செலவின்றி அனுப்பப்படும். இப்பேர்ப்பட்ட சங்கங்களினால் ஜனங்களுக்கு கிடைக்கும் நன்மைகள் அநேகம். வேளாண்மை செய்வோர், சிற்று வியாபாரிகள், கைத்தொழிலாளிகள், கூலிவேலை செய்வோரும் கூட இச்சங்கத்தில் சேருவதினால் குறைந்த வட்டிக்குப் பணம் கடன் வாங்கி தாங்கள் வெளியில் கடுவட்டிக்கு

வாங்கிக் கடன்களைத் தீர்த்து சுகமாய் வாழவும் வழியுண்டாகிறது. வேளாண்மைக்காரன் கடன்காரனுக்கு தன் விளைச்சலை அனியாயமாய்க் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தனக்கு லாபம் கிடைக்கக்கூடிய காலத்தில் தானே விற்று, கிடைத்த லாபத்தினால் நல்ல விதை, எரு, கால்நடை முதலியன வாங்கி இப்படியே மேலும் மேலும் முன்னுக்கு வந்து நல்ல ஜீவனம் பண்ணக்கூடியதாகும். ஏழைகள் தங்கள் அவசரத்துக்கு உதவும்படியாக பணம் மீர்த்துவைக்கவும் கூடியதாகும். ஆகவே சிக்கனம், சுய முயற்சி, சுயநீனம் முதலிய குணங்கள் உண்டாவதற்கு இச்சங்கங்கள் மிகவும் ஏதுகரமானவை. இக்குணங்களைப்பயிற்சி செய்வதினால் ஒவ்வொருவனும் முன்னுக்கு வரக்கூடும். தவிர உடனெடுத்து வேலைசெய்வதினால் ஜனசீர் விர்த்தியடையக்கூடியதாகும். இச்சங்கத்தில் சேர்ந்திருப்பவர்கள் தங்களுக்குள் உண்டாகும் வழக்குகளைத் தங்களுக்குள்ளேயே தீர்த்துக்கொள்ளுகிறபடியால் கச்சேரி செலவும் மீதமாகும். பொதுஜன நன்மைக்கான எண்ணங்களுண்டாகுகிராம பள்ளிக்கூடங்களும் மற்ற நல்ல ஏற்பாடுகளும் ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய பொருளுதவிக்கும் வழியுண்டாகும். இதனால் தேசத்துக்கும் சுயநீனத்துக்கும் நன்மைபுண்டாவதும் மல்லரமல் ஜனங்களுக்கு நற்குணமும் நல்லொழுக்கமும் உண்டாகும்.

LITTLE STORIES OF BIRDS.
பகஷிகளைப்பற்றிய சிறுகதைகள்.

WORKING HOURS OF BIRDS.
பகஷிகள் வேலைசெய்யும் நேரம்.

இயற்கைசாஸ்திர மாணுக்கள் ஒருவன் சொன்னது நாம் வேலைசெய்யும் நேரத்

தை பசுநிகள் வேலைசெய்யும் நேரத் தோடு ஒத்திட்டுப்பார்த்தால் நம்முடைய வேலைநேரம் மிகக்கொஞ்சம் என்று சொல்லவேண்டும். சிலபசுநிகள் கோடைகாலத்தில் நாளொன்றுக்கு 19-மணி நேரம் வேலைசெய்கின்றன. அவைகள் களைப்படையாமல் பூச்சிக்கூட்டங்களை அதமாக்குகின்றன.

தரஷ் என்னும் குருவி கோடைகாலத்தில் அழிகாலை 2½-மணிக்கு விழித்துக் கொண்டு வேலைசெய்ய ஆரம்பித்து இரவு 9½-மணிவரைக்கும் ஒரேமுச்சாய் 19-மணிநேரம் வேலைசெய்கிறது. அச்சமயத்தில் பசித்திருக்கும் தன் குஞ்சுகளுக்கு 206-தடவை இரைகொடுக்கிறது. கருங் குருவி தரஷ் பசுநியைப்போலவே வேலை ஆரம்பித்தாலும் அதற்குமுந்தியே வேலை முடிந்துவிடுகிறது. அது இரவு 7½-மணிக்கு வேலைமுடிக்கிறது. இந்த 17-மணி நேரத்தில் அது தன் குஞ்சுகளுக்கு 100-தரம் தீனிகொடுக்கிறது. Tetmainse என்னும் குருவி காலை 3-மணிக்கு எழுந்து வேலை ஆரம்பித்து இரவு 9-மணிக்கு வேலைமுடிக்கிறது. இந்தக்குருவி இந்த 18-மணிநேரத்தில் தன் குஞ்சுகளுக்கு 417-தரம் புழுக்களை விசேஷமாய் ஆகாரமாகக் கொடுக்கிறது.

A MUSIC-LOVING PIGEON.

வாத்தியப் பிரியமுள்ள புறூ.

விசுதர் வீட்டுக்குச் சமீபத்தில் அவர் மனைவிக்கு அருமையான தவிட்டுப்புறூ ஒன்று இருந்தது. அதற்கு வாத்தியமென்றால் மிகப்பிரியம். அந்த அம்மாள் கின்னரம்கொட்ட ஆரம்பித்தவுடனே அந்தப்புறூ ஜன்னலின்டைவந்து நதவை டக் டக் என்று தட்டி உள்ளே வர உத்தரவுகேட்பதுபோல் திற்கும். உள்ளே

வீட்டவுடனே நேரே கின்னரப்பெட்டியன்டைபோய் அந்த அம்மாள் கால் ண்டை படுத்துக்கொண்டு அவ்வாத்திய தொனியினால் மகிழ்ந்து மெல்லிய குரலாய்க் கூவிக்கொண்டேயிருக்கும்.

THE CROW THAT WENT TO SCHOOL.

பள்ளிக்கூடத்துக்குப்போன காகம்.

கனூடா தேசத்தில் பீற்றர் என்னும் ஒருகாகம் இருந்தது. அதை வளர்த்த வன்பெயர் ஸால்லோஸ். பள்ளிக்கூடத்து பிள்ளைகள் எல்லாரும் அதைத் தங்களுடையதாகவே எண்ணினார்கள். அது பலவகுப்புகளுக்கும் போய் பிள்ளைகளிடத்தில் அனேக விஷயங்களைக்கற்றுக் கொண்டது. அக்காகம் ஒரு பள்ளிக்கூடத்துக்கருகில் எப்போதும் காலங்கழித்துவந்ததால், அது அப்பள்ளிக்கூடத்துப்பிள்ளைகளிடத்தில் பேசக்கற்றுக்கொண்டது. வரவர அது நன்றாய்ப் பழகி பள்ளிக்கூடத்து ஜன்னலில் உட்கார்ந்துகொண்டு பிள்ளைகளிடத்தில் வீன்பேச்சு பேசிக்கொண்டிருக்கும். இதைக்கண்ட உபாத்தியாயர் அதைத் தூரத்துவார். 'வாவா,' 'சீக்கிரம் வா,' 'நோம் ஆகிறது,' 'நீ சொல்கிறது எனக்கு விளங்கவில்லை,' 'ஆகட்டும்,' 'நீ நன்றாய் செய்கிறாய்' இப்படிப்பட்ட பேச்சுகளை அது பிள்ளைகளிடத்தில் கற்றுக்கொண்டது. அது நன்றாய் வாய்விட்டு சிறிப்பதுபோல் சிறிக்கும். சிலசமயங்களில் யார்கிலும் வழியேபோகும்போது மாத் திவிருந்து கொண்டு அவர்களைக் கூப்பிடும். அது கேட்டு அவர்கள் சுற்றுமுற்றுப்பார்த்து ஒருவரையும் காணாமல் ஆச்சரியப்படுவார்கள்.

அந்தகாகம் வேடிக்கையான சேஷ்டைகள் எல்லாம் செய்யும். பிள்ளைகளின் உடுப்புக்களைக் கொத்தி இழுக்கும். உடுப்புகளில் குத்தியிருக்கும் ஊசைகளைப்பிடுங்கி விட்டு சுத்தமான உடுப்புகள் தரையில் விழுந்து அழுக்காகும்படி செய்யும். நட்புவைத்த கிழங்குகளைப்பிடுங்கி எறிந்துவிடும். சில சமயங்களில் தோட்டங்களில் அதிக சேதத்தை உண்டாக்கிவிடும். அது உண்டாக்குகிற நஷ்டத்தினிமித்தம் அதைத் தூர்த்தும்போது அது சிறிதுதூரம் பறந்துபோய் “ஓடிவா ஓடிவா” என்று கூப்பிடும். இன்னும் தூத்தினால் எட்டாத தூரத்தில் பறந்துபோய் “ஆ, இப்போது ஓடிவா” என்று மனிதனைப்போல் கூப்பிடும். நான் வெளியில் உட்கார்ந்து வாசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அது என் தொடையில் வந்து உட்கார்ந்துகொள்ளும். அதன் தலையைத் தடவிக்கொடுத்தால் ஒரு பூனைக்குட்டியைப்போல் பித்துக்கொண்டு சந்தோஷமாயிருக்கும். நான் சிலசமயங்களில் வெளியே உலாவப்போகும்போது அதுவும் என்னோடு என் தலைக்குமேலேயே பறந்து போகும். அந்தகாகம் புத்தியுள்ள பறவைஎன்பது உண்மை. அதைப்பாராதிருப்பது எனக்கு மிகவிசனமாயிருக்கும். அந்தக் காகம் தன்சின்ன எஜமாவியோடுகூட சாப்பிடுகிறபாவனையாக படம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு அருமையான காகம்!

CHILDREN'S PAGE.

சிறுவர்க்கான பக்கங்கள்.

THE CHILDHOOD OF QUEEN VICTORIA.
விக்டோரியா இராணியின் பிள்ளைப் பருவம்.

ஒரு பெருமாட்டி தான் நேசித்த சிறு அழகும் லக்ஷணமுமாயிருந்தபடியால் வருக்கு எழுதியதாவது: நான் ஒருநாள்

பகலில் ஒரு நேர்த்தியான சிங்காரவனத்தில் முன்முணி நேரமாக உலாவிக்கொண்டிருந்தேன். அந்த சிங்காரவனத்தில் நெடுந்தூரம் பசும்புல் வளர்ந்து, மரங்கள் பசுமையான இலைகளால் நிறைந்து, வெகு அழகான புஷ்பங்களையுடைய பாத்திகள் நிரம்பி இருந்தன. அது லண்டன் பட்டணத்தில் ஜன சந்தடியான தெருக்களுக்குச் சமீபமாயிருந்தது.

பிறகு அழகான புஷ்பங்கள் நிறைந்துள்ள ஒரு நம்மியமான தோட்டத்துக்கு வந்தோம். அதற்கப்பால் கென்லிஸ்டன் மாளிகையைப் பார்த்தோம். ராஜ இளங்குமரி விசித்த அந்த மாளிகை கண்ணைக் கவரத்தக்க விசித்திரமாளிகையாயிராமல் சாதாரண பெரியதோர் வீடுபோல் காணப்பட்டது. என்றாலும் உலகெங்கும் கிர்த்திபெற்ற விக்டோரியா ராணி பிறந்த இடம் அதுவே. விக்டோரியா ராணி ஏறக்குறைய நூறு வருஷங்களுக்கு முன்னே அதாவது 1819-ம் வருஷம் மேமாதம் 24-ம் தேதி அந்த மாளிகையில் பிறந்தார்கள். அந்த ராணி தன் சிறுவத்தைக்குறித்துத் தானே எழுதியவைகளை நான் வாசித்திருக்கிறேன்.

அதைப்பற்றி அந்த ராணி ஒரு இடத்தில் எழுதுகிறதாவது: “கென்லிஸ்டன் மாளிகையில் போட்டிருந்த மஞ்சள் நிறமான கம்பளத்தில் நான் ஊர்ந்து விளையாடினதுதான் என் சிறுவத்தைப்பற்றி என் ஞாபகத்திலிருப்பது” என்பதே. இதனால் அந்த ராணிக்கு நல்ல ஞாபகசக்தி இருந்ததென்று விளங்குகிறது. நாம் நடக்க துவக்குமுன் நடந்த காரியங்கள் நம்மில் அநேகருக்கு ஞாபகமிராது. விக்டோரியா ராணிக்குச் சகோதரர் சகோதரிகளில்லை. அவர்கள் மிக

வளர்த்து போற்றி வந்தார்கள். இளமையிலே பிடிவாதமுள்ள பிள்ளையாசிரிந்த தால் வரவா முாட்டுப்பிள்ளையாகி ஒருவருக்கும் அஞ்சாததாகிவிட்டது. இதைப்பற்றி அவர்களே எழுதுகிறதாவது : நான் முாட்டுத்தனம் செய்தபோது, மூன்றாம் ஜார்ஜ் அரசனின் மகனாகிய சல்லெக்ஸ் என்னும் என் சிறிய தந்தை வந்து என்னைத் தண்டிப்பார் என்று சொன்னார்கள். அந்நூல் நான் அவரைப் பார்க்கிறபோதெல்லாம் கூச்சலிட்டு அலறுவேன் என்பதே. அன்றியும் அக்காலத்து அத்தியகூடர்கள் தலையில் போட்டிருக்கும் போலிமயிரி தொப்பியைப் பார்த்து அவர்கள் பயப்படுவார்களாம். ஒரு அத்தியகூடர் அந்தப் பிள்ளையை எப்படியாகிலும் பிரியப்படுத்தலாமென்று எண்ணி அதன் அழகான சப்பாத்துகளைக் கட்டசொன்னதற்குக்கூட அது மாட்டேன் என்றுவிட்டது. ஆயினும் லாலிஸ்பரி அத்தியகூடர் பிள்ளைகளின் குணத்தை நன்குணர்ந்தவராதலின் அவர் பிள்ளையின் பக்கத்தில் முழங்காலிலிருந்து தான் போட்டிருந்த உடுப்பிலிருந்து ஆபரணங்களைப் பிடித்து அந்தப்பிள்ளை விளையாடும்படி விட்டதினால் அதைப் பிரியப்படுத்தக்கூடியவரானார்.

இவ்வளவரசி இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்துக்குச் சதந்தரவாளியல்லாதிருந்தும் சிம்மாசனத்துக்கு" வரவேண்டிய அவரது தாயாறிகள் பலரும் இறந்து விட்டமைபற்றி அவரே ஒருவேளை அரசியாகலாம் என எண்ண இடமுண்டாயிற்று. அறிவும் புத்தியும் மிகுந்த அவரது தாயார் அவரை நல்லளர்ப்பில் வளர்க்கப் பிரயாசப்பட்டனர். அவரது நாடிகளில் ஒருத்தி அவருக்கு எழுத்துகளைக் கற்றுக்கொடுத்தபோது அதைப் படிக்காமல் இருந்துவிட்டார். அவருக்கு ஐந்து

வயதானபோது புத்திக்கூர்மையும் சாமர்த்தியமும் வாய்ந்த ஒரு ஆசானின் விசாரணையில் வைக்கப்பட்டு அவருடைய சாமர்த்தியத்தினால் அங்கில நெடுங்கணக்கை வெகு சீக்கிரம் கற்றுக்கொண்டார்கள். இந்த ஆசானைப்பற்றி இராணி பிற்காலத்தில் " அவர் மிக பக்தமுள்ள வளர்யிருந்தாலும் என்னைத் தனக்கு எவ்விதத்திலும் கீழ்ப்படித்திக்கொண்டதால் எனக்கு அவனைப்பற்றி போதுமான மதிப்பு இருந்தது" என்று எழுதுகிறார். மறு இளவரசி இந்த ஆசானிடத்தில் படித்துக்கொண்டதும் எப்போதும் தன் ஞாபகத்திலிருந்ததுமான முதல்பாடம் என்னவென்றால் : தனக்குக் கீழானவர்க ளிடத்தில், தன் வேலைக்காரியிடத்தில் கூட முாட்டுத்தனத்தைக் காண்பித்து கோபப்படுத்தினால் அவர்களிடத்தில் அதற்காக மன்னிப்பு கேட்கவேண்டுமென்பதே. இதைப்பற்றி அவர், "யாராகிலும் வார்த்தையினாலாவது செய்கையினாலாவது யாருக்காவது விசேஷமாய் தனக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கு வருத்தத்தை உண்டாக்கினால், அவர்கள் தன் தப்பித்ததை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று எழுதுகிறார்.

இந்த புத்திமொழியைத் தானே அப்பியாசித்ததும்மல்லாமல் பிற்காலத்தில் தன் பிள்ளைகளுக்கும் கற்றுக்கொடுத்தார். இவர் இளவரசியாயிருந்தும் தற்காலத்திலுள்ள இவரைவிட கீழ்தரமான பிள்ளைகளைப் பார்க்கிலும் மிக அமைதலும் டம்பமில்லாமலும் ஜீவனம் செய்தார். இவர் படிக்கவேண்டிய பாடங்கள் அனைகும், கிடைத்த விடுமுறை நாட்களோ கொஞ்சம், பெரியவராகும்வரைக்கும் இவருக்குத் தனியான சயனவறையில்லாமல் தாயாருடைய அறையிலேயே தித்திரை செய்வார். சுகத்துக்காக அவர்கள்

போகும் இடங்களில் உட்கார்ந்து தன் பாடங்களைப் படிப்பதற்குத் தனக்குச் சொந்த அறை இல்லாமல் தன் ஆசானின் படுக்கை அறையிலேயே உட்கார்ந்து படிப்பார்.

அவரது உணவும் மிகச்சாதாரணமானது. காலை 8½-மணிக்கு காலைச்சாப்பாடும், பகல் 1½-மணிக்குப் பகல்சாப்பாடும், இரவு 7-மணிக்கு இராச்சாப்பாடும் தான் அவரது வழக்கப்போஜனம். இராச்சாப்பாட்டில் அவருக்கு ரொட்டியும் பாலும் தான் ஒரு வெள்ளிப்பாத்திரத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வரசி வளர்ந்து இராசாத்தியானபோது அ தி க சாமர்த்திய முள்ளவர்களாயிருந்தார்கள்.

THEY DID NOT LOVE ENOUGH.

அவர்கள் போதுமான அளவு நேசித்ததில்லை.

பர்மாவிலுள்ள ஒரு மிஷனரி ஒரு நாள் ஒரு கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கு நாம் பிறத்தியானா நம்மைப்போல் நேசிக்குவேண்டுமென்றும், அப்படி நமது ஜீவியத்தில் சினேகம் ஆளுகைசெய்யுமானால் அது எல்லா சண்டைகளையும், கொலைகள், திருட்டு, கொள்ளை, மோசம், வஞ்சகம், பொய் முதலிய எல்லாவிதமான தீமைகளையும் நீக்கிவிடும் என்று சொல்லி பிரசங்கித்தார். அன்று பிற்பகலில் தன் சாப்பாட்டுக்காக சில முட்டைகள் வாங்கும்படி பிரயாசப்பட்டும் கிடைக்கவில்லை. ஏனெனில் அங்கே யாரும் கோழிகள் வளர்த்ததில்லை. கடைசியாய் அந்த மிஷனரி அம்மாள் அங்கிருந்த ஒரு ஸ்திரீயிடத்தில் வந்து இந்த ஊரில் ஒருவரும் ஏன் கோழிவளர்க்கிறதில்லை என்று கேட்க, அந்த ஸ்திரீ சற்று

நேரம் யோசித்துப்பிறகு, “ அம்மா, போதகரே, நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் போதுமானபடி நேசிக்கிறதில்லை. நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் நேசித்தால் கோழி வளர்க்கிறவர்களுக்கே அதன் அதனால் வரும் ஊதியமும் சேரவேணும். ஆனால் இப்போ திருக்கிறபடி பார்த்தால், கோழியை ஒருவன் வளர்க்க, அதன் முட்டையை யும் குஞ்சுகளையும் வேறொருவன் சாப்பிடுகிறான். அதனால் நாங்கள் மனம் வேசாறிப்போய் கோழி வளர்க்கிறதில்லை ” என்றார். அந்த அம்மாளோ அதைமறுத்து, இந்த ஊர் ஜனங்கள் கோழி வளர்ப்பதினால் லாபம் கிடைக்கத்தக்கவாறு போதுமான அளவு ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கிறதில்லை என்று பதில் கூறினார்.

SOME WISE SAYINGS:

புத்திமதியான வசனங்கள்.

காப்டன் ஸ்காட் என்பவர் தெரிய சாலி, ஞானி. அவர் தென் துருவத்தைக் கண்டுபிடிக்கப் போனபோது, புசலில் அகப்பட்டு, ஒன்றும் விளையாத மிகக் குளிர்ச்சியான இடத்தை யடைந்து, புசிக்க ஒன்றுமில்லாமல் கஷ்டப்பட்டு அவரும் அவரோடிருந்தவர்களும் மாண்டு போனார்கள். அவர் தினக்குறிப்புப் புஸ்தகம் ஒன்று வைத்திருந்தார். அதில் அவர் கடைசியாய் எழுதினவைகளில் ஒன்று ஆங்கிலேயருடைய மனதை அசைக்கத்தக்கதாயிருந்தது. இந்தக்குறிப்புகளை யெல்லாம் அவர் ஒரே புஸ்தகத்தில் எழுதாமல், தனக்கு அப்போதப்போது தோன்றும் நல்ல வசனங்களை ஒவ்வொரு வெறும்புஸ்தகத்தின் ஆரம்பத்திலெழுதுவார். அவற்றுள் சிலவற்றை பின் பிரசுரிக்கின்றோம்:

“ உன்னைப் பெரியவனாக எண்ணிக் கொள்ளத் தடையில்லை, ஆயினும் மற்றவர்களை சிறியவர்களாக எண்ணாதே.”

“ ஒவ்வொருவனுடைய வேலையையும் அறிந்தவன் தன் சொந்தவேலையை நன்றாய் அறிந்தவனல்ல.”

“ நீ அநியாயத்தைச் சகிக்கும்போது, தீமைசெய்கிறவனாய்க் காணப்படாதே; அதிக நல்லவனாகவும் காணப்படாதே.”

ஒருவனும் அதிக நல்லவனாயிருக்க முடியாது. அதிக நல்லவனைப்போல் காணப்படக்கூடும்.”

WHOM TO TELL.

“யாருக்குச் சொல்வது”

புத்தியும் பக்தியுமுள்ள ஸ்காட்டிஷ் குரு ஒருவரிடத்தில் அவர் சபையான் ஒருவன் வந்து வேறொரு சபையான்செய்த குற்றத்தைச் சொல்லவிரும்பினான். அப்போது அந்தபோதகர் அச்சங்கதி உன்னை யல்லாமல் வேறு யாருக்காவது தெரியுமோ என்று கேட்க, அவன் இல்லை என்றான். வேறு யாருக்காகிலும் நீ இதைச் சொன்னாயோ என்று போதகர் கேட்க அதற்கும் இல்லை என்றான். அப்போது அந்த நல்லபோதகர் அப்படியானால் நீ வீட்டுக்குப்போய் அந்த காரியத்தை இயேசுவின் பாதத்தண்டை மறைத்துவை. அந்த மனிதனிடத்திலேயே நீ அதைப் பற்றி பேச தேவன் உன்னை நடத்தினாலொழிய நீ இனி அதைப்பற்றி ஒருபோதும் பேசாதே. தமது சபைக்கு அவகிர்த்தி வரப்பண்ண ஆண்டவருக்குச் சித்தமானால், அவரே அதைச்செய்யட்டும். நீயோ அதற்கு எத்தனமாயிராதே என்று சொல்லி அவனை அனுப்பிவிட்டார்.

SPIRITUAL GROWTH.

ஞான வளர்த்தி.

இயேசு, நீங்கள் பிழைத்திருப்பதற்கும், இன்னும் அதிகமாய் நீங்கள் ஜீவன் பெற்றிருப்பதற்குமான கான் வந்தேன் என்று சொன்னார்.

நல்ல நிலத்திலும் தகுந்த பருவகாலத்திலும் நாட்டப்பட்டு போதுமான வெயிலும் ஆகாயமும்பெற்று வருகிற செடியானது நன்றாய் வளரும் என்றாலும், ஆண்டவர் அளவின்றி கொடுக்கச் சித்தமான எல்லாநன்மைகளையும் பெற்றுக்கொள்ள ஆசிக்கிறவனைப்போல் அவ்வளவு பூரணமாய் அந்தச் செடி வளராது. ஏனெனில், சுகல நன்மைக்கும் ஊற்றும் காரணருமாகிய ஆண்டவர், தம்மில் பங்குபெற ஆசிக்கிறவனுக்குத்தம்மைக் கொடுக்கிறதில் பாதி நிச்சயத்தோடு முதலாய் முனைக்கிற முனைக்குச் சூரியன் தன் கதிர்களைக் கொடுக்கிறதில்லை.

GOOD WORDS.

நன் மொழிகள்.

விசுவாசம், அறிக்கை, போதனை இவற்றின் சரியான ரூபகாரம் அவற்றினின்று பிறக்கும் ஜீவியமும் சாதனையுமே. நன்மையாக்கும், வார்த்தைக்குச் சக்தியும் உண்டு.

சயவெறுப்பைப்போதித்து அதைச் சந்தோஷமாய் அப்பியாசிக்கச் செய்தால் நீ உலகத்துக்குக் கினவிலும் காணாத மேன்மையை உண்டாக்குவாய்.

வினைச்சலின் சட்டமாவது, விதைத்ததுக்கு அதிகமாக அறுப்பது. செய்கை வழக்கமாகும், வழக்கம் நடக்கையாகும், நடக்கை முடிவான பலனாகும்.

சந்தோஷமாயிருந்திருக்கிறதினால் மனிதர் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். இப்போது அவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை உண்டாக்கினால் இன்னும் இருபது வருஷம் சழித்து சந்தோஷப்படுவார்கள், “ஐயா! மனிதன் தன் சினேகத்தை இடைவிடாது தொடர்ந்து அப்பியாசிக்க வேண்டும்” என்று சர் யோசவா ரெயினால் என்பவர் ஒருநாள் சாமுவேல் ஜான்சன் என்பவருக்குச் சொன்னார்.

WHAT THE CZAR COULD NOT DO?

ஸார் சக்கரவர்த்தியால்
முடியாத விஷயம்.

ருஷிய சக்கரவர்த்தி வலிமைமிக்கவோர் அரசன். தன் பிரஜைகளில் ஒருவனுக்குப் பின்னால் சொல்லப்படும் விஷயத்தைச் செய்யக் கற்பிப்பாரானால், அக்கட்டளைக்கு விரோதமாய்ச் செய்யக்கூடாதென்னும் பயம் காரணமாகவே அவர் கற்பித்தவாறு செய்வான். ஆயினும் இதைவிட பெரியதோர் பலம் உண்டு. அது, மனிதர் தன்னை நேசிக்கச் செய்வதினால் வரும் சன்மார்க்க சக்தியே. அதினால் அவர்கள் தனக்காக அநேகம் காரியங்களைச் செய்யவும், தன் அதிகாரத்துக்குட்பட்டவர்களைத் தான் நம்பவும் சாத்தியமாகின்றது.

ஸார் சக்கரவர்த்திக்குள்ள அப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரம் தென்மார்க் அரசனுக்கில்லை. அப்படியே இருந்தாலும், ஸார் சக்கரவர்த்தி சில சமயங்களில் கையாடினதுபோல் அவர் அதை உபயோகித்திருப்பாரோ என்பதும் சந்தேகமே. (ஸார் என்பது ருஷிய சக்கரவர்த்திகளுக்குப் பரம்பரையாயுள்ள ஒர்பட்டம்). ஸார் சக்

கரவர்த்தி கற்பித்ததைப்போன்ற ஒரு விஷயத்தை தென்மார்க் அரசன் தன் குடிகளில் எவனையும் ஒருபோதும் செய்யச் சொல்லியிருக்கவுமாட்டார். அப்படிப்பட்ட கட்டளைக்கு அவன் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்று எதிர்பார்த்திருக்கவுமாட்டார். ஆயினும் அவர் தன் பிரஜைகளால் நேசிக்கப்பட்டார் என்பது பின்வரும் விஷயத்தால் புலப்படும். ருஷிய சக்கரவர்த்தி தென்மார்க் ராஜாவை சந்தித்து, அவ்விருவரும் பிரதான நகரமாகிய கோப்பீனஹைனைச் சந்திப்பவனிடரும் ஒருநாள், அரசன் சக்கரவர்த்திக்கு உயர்ந்ததோர் கோரியைச் சுட்டிக்காட்ட, சக்கரவர்த்தி அரசனைப் பார்த்து, உமது குடிகளின்மேல் உமக்கிருக்கும் அதிகாரம் எவ்வளவு? உமது குடிகளில்லல்லாமைக்க எளியவனை அக்கோரியின் உச்சிக்கு ஏறி அங்கிருந்து குதிக்கச் செய்ய உம்மால் முடியுமா என்றார். அதற்கு அரசன், என்னால் முடியாது. என்றாலும் அந்த எளியவனால் நான் விருந்துக் கழைக்கப்பட்டு அவனது குடிசையில் சுகரித்திரைசெய்ய என்னால் கூடும் என்று பதிலுரைத்தார். சக்கரவர்த்தியோ, இத்தகைய காரியம் தனக்குச் சாத்தியமல்லவென்றறிந்து மவுனமாயிருந்தனர். அன்பு அதிகாரத்திலும் வலிது வலிதே.

தேவன் உலக அரசரெவரினும் வல்லமையுடையரானமைபற்றி நாம் அவரில் அன்புகூர்வதொழிந்து, அவர் நம்மை நேசித்த காரணமாக அவரில் அன்பு கூருகிறோம்.